

15 Δεκεμβρίου, 1990

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΛΕΥΚΟΣ Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΑΦΥΠΗΡΕΤΗΣΑΣ ΠΡΕΣΒΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 532/90).

Αίτηση ακυρώσεως — Έννομο συμφέρον — Χαρακτηριστικά — Ενεστώτως — Το εύρημα για απουσία από πλευράς αιτητή ενεστώτος έννομου συμφέροντος σε προηγούμενη προσφυγή του αναφορικά με το ίδιο αίτημα, δημιουργεί κάλυμμα γι' αυτόν να ισχυρισθεί το αντίθετο σε νέα προσφυγή στην απουσία νέων γεγονότων ή νομικών σημείων που να διαφοροποιούν το αίτημά του από εκείνο στην προηγούμενη προσφυγή του. 5

Αίτηση ακυρώσεως — Αντικείμενο — Διοικητικές πράξεις που υφίσταντο κατά το χρόνο καταχώρησης της προσφυγής. 10

Η προσφυγή του αιτητή κατά της παράλειψης του Υπουργικού Συμβουλίου να αναγνωρίσει τα έτη υπηρεσίας του για σκοπούς συντάξεως, καταχωρήθηκε στις 7.7.90 προτού πάρει απάντηση στις επιστολές του ημερ. 10.5.90 και 30.5.90. Τελικά οι καθ' ων η αίτηση απάντησαν στις εν λόγω επιστολές στις 25.8.90, απορρίπτοντας και πάλι το αίτημα του αιτητή, το οποίο σημειωτέον είχε απορριφθεί και στις 31.5.79. Τότε ο αιτητής καταχώρησε προσφυγή η οποία απορρίφθηκε λόγω απουσίας ενεστώτος έννομου συμφέροντος. 15

Οι καθ' ων η αίτηση ήγειραν προδικαστική ένσταση ισχυριζόμενοι ότι η προσβαλλόμενη πράξη στερείται εκτελεσιτότητας και επίσης ότι ο αιτητής στερείται έννομου συμφέροντος. 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η παράλειψη της Δημοκρατίας να απαντήσει στο αίτημα του αιτητή, έχει καλυφθεί με 25

την επιστολή της ημερομηνίας 25.8.90.

5 Αναφορικά με την ύπαρξη έννομου συμφέροντος, αποφασίστηκε ότι ο αιτητής στερείται ενεστώτος έννομου συμφέροντος για τους λόγους που αναφέρονται στις πιο πάνω εισαγωγικές σημειώσεις.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

10 Αναφερόμενη υπόθεση:

Georghiades v. Republic (1981) 3 C.L.R. 431.

Προσφυγή.

15 Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου με την οποία δεν αναγνώρισε τα έτη υπηρεσίας του αιτητή προς την Αποικιακή Κυβέρνηση για λόγους συντάξεως.

20 Ο αιτητής παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά από το Δικαστήριο να κηρύξει άκυρη την παράλειψη του Υπουργικού Συμβουλίου να αναγνώρισει τα έτη υπηρεσίας του αιτητή προς την Αποικιακή Κυβέρνηση διά λόγους συντάξεως και να διατάξει την αναγνώριση της τοιαύτης υπηρεσίας δια
30 λόγους συντάξεως.

Ο αιτητής είχε υποβάλει το αίτημα αυτό το έτος 1979 και το Υπουργικό Συμβούλιο με απόφασή του αρ. 18.014 ημερομηνίας 31.5.1979 το είχε απορρίψει.

35 Εναντίον της πιο πάνω απόφασης ο αιτητής καταχώρησε την προσφυγή αρ. 352/79. Η προσφυγή αυτή απορρίφθηκε με απόφαση του Δικαστή κ. Δημητριάδη και αναφέρεται σαν **Georghiades v. Republic** (1981) 3 C.L.R. 431. Ο λόγος για τον οποίο η προσφυγή απορρίφθηκε είναι ότι ο αιτητής εστερείτο ενεστώτος έννομου συμφέροντος, διότι όταν εδέχθη νέους διορισμούς του στη Δημόσια Υπηρεσία της Δημοκρατίας το 1961 και 1963, αποδέχτηκε τους νέους όρους του διορισμού του χωρίς να θέσει θέμα αναγνώρισης της εν λόγω υπηρεσίας του. Περαιτέρω ο Δικαστής κ.

40

Δημητριάδης αποφάσισε ότι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι ο τότε Πρόεδρος της Δημοκρατίας του υποσχέθηκε αναγνώριση της υπηρεσίας του δεν μπορούσε να έχει νομικές συνέπειες.

Με επιστολές του ημερομηνίας 10.5.1990 και 31.5.1990 ο αιτητής επανέφερε το ίδιο αίτημά του και προτού πάρει απάντηση σε αυτές καταχώρησε στις 7.7.1990 την παρούσα προσφυγή. Τελικά οι καθ' ων η αίτηση απάντησα στις επιστολές του με επιστολή ημερομηνίας 25.8.1990 απορρίπτοντας και πάλιν το αίτημα του αιτητή.

Το Δικαστήριο αποφάσισε να επιληφθεί πρώτα των προδικαστικών ενστάσεων της Δημοκρατίας που είναι, πρώτον, ότι η προσβαλλόμενη πράξη στερείται εκτελεσιτότητας και δεύτερο, ότι ο αιτητής στερείται έννομου συμφέροντος.

Αναφορικά με την πρώτη προδικαστική ένσταση έχω να παρατηρήσω ότι ούτε καν εγείρεται θέμα βεβαιωτικής απόφασης, όπως ανέφερε ο δικηγόρος της Δημοκρατίας, αφού η επιστολή ημερομηνίας 25.8.1990 εστάλη μετά την προσφυγή και ασφαλώς η προσφυγή δεν μπορεί να στραφεί εναντίον της.

Εν πάση περιπτώσει καθ' ω μέτρω η προσφυγή στρέφεται κατά της παράλειψης της Δημοκρατίας να απαντήσει, αυτή η παράλειψη έχει ήδη καλυφθεί με την επιστολή ημερομηνίας 25.8.1990.

Αυτό με οδηγεί στη δεύτερη προδικαστική ένσταση ότι δηλαδή ο αιτητής στερείται ενεστώτος έννομου συμφέροντος.

Είναι φανερό ότι το αίτημα του αιτητή απορρίφθηκε στην προσφυγή 352/90, για το βασικό λόγο ότι ο αιτητής εστερείτο ενεστώτος έννομου συμφέροντος. Το θέμα αυτό είχε επομένως ήδη αποφασιστεί με την προσφυγή εκείνη και ο αιτητής ασφαλώς κωλύεται να ισχυρισθεί οτιδήποτε το αντίθετο. Σημειώνω ότι δε βλέπω να υπάρχουν οποιαδήποτε νέα γεγονότα ή νομικά σημεία το οποία να καθιστούν το αίτημα του αιτητή στην παρούσα προσφυγή διαφορετικό από εκείνο στην προηγούμενη του προσφυγή. Αντίθετα το αίτημά του στην παρούσα προσφυγή είναι εντελώς ταυτόσημο.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει προδικαστικά και απορρίπτεται άνευ εξόδων.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.